

ФІЗИЧНЕ ВИХОВАННЯ ВЧИТЕЛЯ

Мета дослідження: сприяти різнобічному розвитку майбутніх вчителів.

Вчительська професія характеризується напруженою розумовою і фізичною працею. Фізичне виховання, як практична дисципліна повинна сприяти різнобічному розвитку майбутніх вчителів. Але, сьогодні ми бачимо, що молодь має менше можливостей займатися фізичною культурою. Це насамперед недостатня матеріально-спортивна база ВНЗ, скорочення годин, які виділяються на роботу спортивних секцій, перехід роботи багатьох спортивних гуртків на платну основу і просто не бажання займатися хоча б елементарною спортивною діяльністю. Державні стандарти деяких спеціальностей педагогічних вузів передбачають всього 216 годин курсу «Фізичне виховання» на весь період навчання, що складає менш ніж 2 години на тиждень і лише I–III курси. Фізична культура і спорт для більшості вчителів, на жаль, ще не стали особистісною цінністю і не знаходять відображення в їх власному образі життя, хоча вихователь, за висловом К. Д. Ушинського, сам має бути вихованим. В. І. Пятков вважає, що формування фізичної культури майбутніх вчителів повинно розглядатися як невід'ємна частина професійно-педагогічної підготовки студентів вищих навчальних закладів і засоби формування різнобічно розвиненої особистості. Для досягнення цієї цілі у педагогічному вузі необхідно враховувати вплив різних факторів і створювати відповідні умови для занять фізичними вправами [1, с. 180].

Аналіз учбових планів та навчальних програм, які діють у вищих педагогічних навчальних закладах доводить, що майбутні педагоги вивчають такі дисципліни як валеологія, екологія, анатомія, фізіологія, санітарно-гігієнічне просвітництво, психологія. Всі ці предмети спрямовані на здійснення функцій фізичної освіти, а саме навчальної, виховної, фізкультурно-валеологічної.

В професійній підготовці вчителя будь-якої спеціальності повинні мати місце знання і вміння, які необхідні для проведення різних форм фізичного виховання із дітьми. До таких форм відносяться: організація гігієнічної гімнастики, фізкультурної паузи, рухливих ігор, прогулянок, екскурсій, походів, різних спортивних заходів на протязі всього навчання школярів і студентів. Випускники педагогічних навчальних закладів виконують функції класного керівника, вихователя груп продовженого дня, організатора виховної роботи, вихователя дитячого садка та ін.

З урахуванням цього професійно-педагогічна фізична підготовка майбутніх педагогів повинна бути націленою на вирішення наступних завдань:

1. Розкрити студентам значення фізичного виховання у загальній

системі освіти і виховання підростаючого покоління; 2. Навчити майбутніх педагогів правильному використанню засобів, методів і різноманітних організаційних форм фізичного виховання школярів, для того щоб сприяти зміцненню здоров'я, закалюванню, формуванню правильної постави; сприяти вихованню фізичних якостей; прищеплювати інтерес до систематичних занять фізичними вправами.

Багато студентів, а часто викладачів і деканів, не сприймають фізичне виховання як навчальну дисципліну, яка має свій науково-практичний зміст, поняття, принципи, закономірності, методи, правила і способи діяльності, не мають досвіду її творчого використання. Для багатьох вона є дією механічного характеру.

Щоб змінити це, необхідно творчо підходити до викладання цього предмету, урізноманітнювати завдання, пояснювати все що відбувається на уроці.

Отже, фізичне виховання сприяє формуванню рис і якостей особистості які вкрай необхідні їй у повсякденному житті, навчанні, творчості, праці, при виконанні військового обов'язку, є складовою її культури. Фізичне виховання як навчальна дисципліна повинна забезпечити високий рівень професійної готовності соціально активної, гармонійно розвиненої особистості вчителя [2].

Список використаних джерел

1. Пятков В. В. Формирование мотивационно-ценностного отношения студентов к физической культуре (на материале педвузов) : дис. ... канд. пед. наук. – Сургут, 1999. – 184 с.
Інтернет сайт – Allbest.ruHome.html.